

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 frt
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzandók. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Iparpolitikánk ujjaszervezése.

Öröndetes tapasztalatok igazolják, hogy az államkormányzat gondoskodása mélyre ható intézkedésekkel kívánja biztosítani a közgazdasági élet terén orvoslást igénylő fontos kérdéseket s ezekkel kapcsolatos érdekeket.

Alig lépett életbe a gazda és mezei munkás közötti viszonyt szabályozó törvény, biztos forrásból eredő értesülésünk szerint a szakminister Dániel Ernő és Vörös László állami titkár, iparpolitikánk ujjaszervezéséről gondoskodtak. Az ujjaszervezés célja az, hogy a magyar iparfejlesztési akció alaposan kidolgozott rendszerbe foglaltassék s egyben mindazok az intézmények létesíttessenek, amelyek iparunk további fejlődésében a közigazgatási felügyeletet s ellenőrzést, valamint a munkásvédelem feladatait teljesítik.

Az ujjaszervezés legelső rendelkezése az iparfelügyelet decentralizálása lesz és pedig olyképen, hogy az iparfelügyelőket, akik jelenleg a kereskedelmi mi-

nisteriumban hivataloskodnak, állandóan a vidékre rendelik s minden kamarai székhelyen kerületi iparfelügyelőség létesítetik. Az erre irányuló intézkedéseket a miniszter a legrövidebb idő alatt megteszi.

Az a praktikus új irányzat, melyet a kereskedelemügyi ministerium jelzett intézkedése, ipari fejlődésünk folyamatában megnyit, kétségtelenül eminens szükséglet és rendkívül fontos feladatot tölt be s aki annak horderejét méltányolni tudja, lehetetlen, hogy nagy megelégedéssel ne vegyen arról tudomást.

Hogy lapunk kiváló súlyt helyez az iparkérdések ismertetése, fejtegetése és méltatására, azt az itteni foglalkozási viszonyok teszik indokolttá, ami minden bővebb magyarázatot mellőzhetővé tesz s éppen ezért méltatjuk a korszakosnak mondható ujjaszervezést, reánk nézve kiváló fontossággal bíró hordereje szerint.

Tagadhatlan, hogy a magyar ipari közgazdaság jelenlegi formái immár szűkek s olyannyira elavultak, hogy már akadályozzák az egyes iparágak fejlődését.

Ha pedig elakarjuk háritani a gátakat arról az utról, amely iparunk nagygyá fejlődéséhez vezet, akkor éppenséggel elmaradhatatlan az ujjaszervezés.

Az iparfelügyelet decentralizálása és a munkásvédelem érvényesítése az ujjaszervezés részleteiből kiemelkedő két főirány. Ezeket ismertetjük az eddig nyilvánosságra jutott adatok alapján.

Az iparfelügyelőség, állami közigazgatásunk organizációjában hiányzott azt az adminisztrációs közeget pótolja, melynek feladata a helyszini szemlélés, megfigyelés, utmutatás és ellenőrzés. Ez a teendő a maga speciális és szakképzettséget igénylő jellege miatt nem bízható a helyhatóságokra s éppen ez szolgált okul arra, hogy az államkormányzat külön iparfelügyeletet létesít.

Érdeme szerint méltánylandó s nem kicsinyelhető az ipari közigazgatás teendőinek eddigi ellátása is, amde a helyszintől való távolság és a szakszerű személyzeti szervezetlenség, lehetetlenné tette a fontos feladatok kifogástalan betöltését

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Régi dolgok.

Nem is gondolja ugy-e édes, hogy annyi idő után most mégis irok magának? De hisz olyan régen kellett volna már írnom! Régen tartozott már a szívem ezzel a levéllel, de nem mertem tisztán látni az igazságot, a mit most elfogok mondani.

Elővettem a levelét és ide tettem magam elé. Nézem sokáig és olyan szomorú most a lelkem. Visszakóboroltam a multba és újra átvizsgáltam azt magammal és magával együtt, édes!

A csüggött magánosság s ez a csendes délután olyan kedvetlenül, szomorúvá tesz. Ha a szívemből most olvasni lehetne, annyi sívár bánatot olvashatna ki belőle. Odakünn a tavasz mosolygása, zenéje szinte bántja az én unott szomorú lelkemet, Szobám bánatos csöndjében annyit tudnék én most magának beszélni, édes, ha itt volna. Ajkam ugyan hallgat, de beszél most a lelkem.

Halgassa meg, édes, mit beszél.

Maga megfogja érteni ugy-e? Nyugodtan szól az most, hisz tudja mennyiszor kiállotta már a szenvedés s csalódás tűzpróbáját. Ér-

zem is, hogy talán, édes, maga is rám gondol, mikor az én szívem is ugy ohajtja.

Azt hiszem szabad így beszélnem, hiszen a mi egyszer hamu, az többé lángra nem lobban.

Hiszen tudja, hogy talán én is eljártotam már jogomat a boldogságra vagy talán nem is volt mit eljártszanom?!

Emlékszik még arra a régi — régi majálisra. — azon a csöndes, holdsugaras éjjelen? Gyerekek voltunk. Magával mentem hazafelé, édes, a mama előtt és megsimogatta a kezemet. Sohse felejttem el milyen lágy, szerető hangon kérdezte: miért olyan szomorú mindig? Az a jó-ságos édes hang most is a fülemben cseng, mikor remegő kezekkel írom ezt magának, édes. Most tudom, mi az, mikor a nap sugára a virágok illatára süt; fölpezsdül a romlatlan vér és nincs senki, a ki megértse, meghallgasson.

... Milyen álmok voltak azok! Bűbájos, tündérmesebe illő gyermekálmok!

Csordultig volt a lelkem a szívem, merész nagy ábrándokkal és vágyakkal. Bujtam a könyveket, hogy majdan hirt, nevet, diésőséget osszak meg azzal, a ki engem akkor talán szeretni fog. Természetem érzékeny, szinte nőies volt, teli mindig mély; mondhatlan keserves, de érthetetlen fájdalommal. Korán érett

gyermek voltam, mint a kiknek rendesen nagy jövőt szoktak jósolni. Azt hiszem ezután befogják látni, hogy csalódnak. Mi az a hir, diésőség? Hazugság üres frázis! Emberi gyarlóság. Minek az a tudomány? Tanulni ráértünk ké!-sőbbben is, mulatni — e kívül — semmi! A gyermekség elröpült s vele minden. De hisz a gyermek szerelem rendesen unalmas, édeskés és hamis. Most nincs bennem semmi abból, ami a gyermekben volt, tudja édes, csak talán az a hamu. Sokat változtam. Egy hosszú, nagy temetést végeztem a gyermekábrándok temetését. Az illúziók halálos ellensége az élet prózája nagy segítségemre volt. Nem álmodik most a szívem virágról, napfényről, mert látja már, hogy kívül kód, s zuzmara van csak. Minden szürke, unalmas előttem. Érzéketlen, fásultan ballagok az unalmas tavaszi verőfényen is. Czigány vérré formálódott bennem azóta a jámbor csöndes szelidség. Akaraterőm fogytán van, átengedem magam a keserű sors és bohém természetem játéknak. Sokszor mulatok minden kedv nélkül, — elég sürten. Talán azt is mondják, hogy korhely vagyok, hogy kar értem. Nincs igazuk, ok nélkül való sajnálkozás.

Ugy-e maga édes nem fogja most, azt hiszem, hogy ennek holmi émelgyős szerelmi csalódás az oka? Különben maga ismert engem, édes!

s így származott azon állapot, melyszerint százakra menő ipartelep van az országban ellenőrzés, felügyelet, megfelelő munkarend, a személybiztonság gátancziái stb. nélkül. Ennek az állapotnak a megszűntetését, az ipari foglalkozáshoz fűződő annyi érdek s oly sok tekintet követeli, hogy a célbavett intézkedések sokkal aktuálisabbak, mint amilyeneknek tutólagos tekintetre látszanak.

A leggyakorlatibb jellegű intézkedéseket is csak elméletileg, a hivatahelyiségből látták el eddig, mert végtére is az ellenőrzés nem tűri a restáncziákat. És hogy ily körülmények között az iparfelügyelet céljainak tényleges betöltése csak jámbor óhajítás marad, — az természetes.

Az iparfelügyelet decentralizálása a leghelyesebb eszköze az állapotok orvoslásának.

A kereskedelmi és iparkamarák, a kongresszusok és szaktanácskozások már rég hangoztatták ezt a kívánalmat s feltétlenül dicséretes, hogy a keresk. minster most megvalósítja.

Ezen túl minden kamarai székhelyen, tehát az összes vidéki gazdasági központokon lesz iparfelügyelő, aki a maga kerületének igartelepeit személyesen ismeri, közvetlenül ellenőrzi s általában folytonos érintkezésben van az illető vidék ipari fejlődésének és szükségleteinek nyilvánulásaival. Olyan közel férközik tehát az ipari közigazgatás az ipari élethez, hogy csak hasznos eredményeket várhatunk közös tevékenységüktől.

A decentralizációval egyidejűleg

szaporítani fogják az iparfelügyelők számát és a miniszteriumban központi vezetést rendelnek föléjük, ami az országos s általános szempontok egyöntetű érvényesülését a decentralizáció dacára is biztosítani fogja.

Az újjászervező akció másik kiemelkedő pontja a munkásvédelem ügyére vonatkozik. Lépést tartva a társadalmi viszonyok fejlődésével s kivált azokkal az intézményekkel, melyeket a nyugoteurópai civilizáció a munkásosztály jogos érdekeinek kielégítése végett megteremtett, a kereskedelemügyi miniszter fokozottabb mérvben akar gondoskodni az ipari munkások sorsáról, jólétéről s védelméről.

A humanizmus ezen a téren nagyon sok szép cselekedetre ad alkalmat; egészen hosszú sorozata van azoknak a módoknak és eszközöknek, amelyek a munkaadó és a munkás közötti jó viszony fentartására és megerősítésére közreműködhetnek. A modern intézményeknek és berendezéseknek sokfélesége áll mintaképen előttünk s ezeket annál határozottabban kell követnünk, mert a munkásvédelem ügye szoros kapcsolatban van a társadalmi békével. S éppen a fejlődésközben levő ipari viszonyok természete az, hogy a munkásvédelem ügyét csekélyebb figyelemben részesítik; amit tehát a miniszterium ezen a téren rendel, alapépitményszerű biztosítéka lesz a jövőbeli állapotoknak.

Nem tudjuk, mik a részletei a miniszter munkásvédelmi programjának,

de reméljük, hogy a praktikus intézkedéseknek minél bőségebb sorozata foglaltatik e programban. Az ország nagy megnyugvással fogja fogadni azt, ami ebben a tekintetben történik s méltán adóz elismeréssel annak a kormányfőfőnöknek, aki a nagy feladatra vállalkozik.

UJDONSÁGOK.

— **Ő Felsége magyar királlyá koronázásának** 32-ik évfordulója alkalmából f. hó 8-án d. e. 10 órakor a róm. kath. templomban hálaadó isteni tisztelet tartatott, melyet Székely Károly plebános helyettes fényes segédlettel végzett. A szolgabíróság, községi előjáróság, m. kir. esendőrség, m. kir. pénzügyőrség m. ál. vasutak és osztálymérnökség, posta s távirat hivataltisztikara, az állami, társulati iskolák s a Szt. Ferencz rendi nővérek tanintézetének növendékei az összes tanítók s tanítónők vezetése alatt s szép számú ünneplő közönség vett részt a nagy jelentőségű örömmünnepen.

— **Urnap körmenet.** Urnapján e hó 9. én a katolikus-világ nagy ünnepet ült. A világ négy tája irányában felállított s feldíszített sátorokhoz a templomból kivonult hívek ezrei vettek részt nálunk a Székely Károly plebános helyettes által fényes segédlettel végzett isteni tiszteleten. Fehér ruhába öltözve haladtak a Szt. Ferencz rendi zárda növendék leánykái a szentség előtt s a bányászzenekar gyönyörűen előadott egyházi énekekkel emelte a magasztos ünnep fényét.

Előléptetés. Hobik Béla hivatalnok gyalornok, m. á. v. hivatalnokká lett kinevezve. Gratulálunk a törekvő fiatal vasuti tisztviselő előléptetéséhez.

— **Személyi hírek.** Peőcz Ferencz m. kir. pénzügyi titkár e hó 8-án Petrosényben időzött s a határvámőrséget és vámkirendeltségét vizsgálta meg, hol mindent dicséretes rendben talált. Nagy József p. ü. titkár pedig ugyan azon

Tudja, hogy mi csak gyermekjátékot játszottunk. Hiszen maga mondta akkor, egyszer, — régen.

Akkor olyan félszeg, ügyetlen, jámbor természetem volt. Édes! maga sem adott rám semmit s mások sem, — a lányok sem. Mikor a szívem valaha hevesebben dobogott, az a gyermek szív, a maga fényes, mosolygó szeméért; — gyáva voltam, ügyetlen. Minél jobban lángoltam, annál inkább elérzékenyültem, ellágyultam, ha magát láttam. Sohajtozás, czélozgatások, alázatos hódolat s ezernyi komikus szájalomraméltó kiülsőségek voltak böhö szerelmem kifejezői. De ez csak, — mint maga mondta — mind unalmas gyerekség volt. Igaza volt.

Azóta már megfőrfiasodtam, a gyermekes tapasztalatlanság elszállt.

De mondok még többet is és megfog engem érteni, ugy-e édes?

Az a régi szalmaláng már kialudt: hiszen maga tudja. Nem volt igazi — talán. Azóta is dobogott már a szívem egy-egy kedves mosolygó lányarcz látására, egy-egy szép szem ragyogására.

Egyszer már nem rég azt hittem, megtaláltam az igazit. Talán nem találtam meg, de van egy szomorú, igaz tapasztalatom.

Minden jól kezdődött, egész addig, míg

az ébredő érzelem újból gyávává, ügyetlenné, jámbor fráterre nem tett. Míg nem szerettem, míg férfiaságommat le nem alázta ez a nyomorult, de most már szabályzott szív, addig kedvelt voltam, talán kissé szerettek is. Mikor a tiszta érzés kezdett volna állandósulni, kezdődött az előbbi. A lányok semmibe sem vették az ügyetlen, alázatos szerelmemet.

Őn, édes! most hosszú évek múlva újból belemarkolt a szívembe. Jól tette! köszönöm, mert talán még most se látnám azt a hatalmas igazságot, amit eddig megtanultam. Most már maga is tudja ugy-e édes azt, hogy bizony a leány szívet mindig sokkal könnyebben meghódíthatja a csillogó, színes, erőszakos, tolakodó, de hiú, üres külsőség, mint egy félénk, istenítő, tiszta érzelem. Erő, bátorság, durva erőszakosság az, a mi a lány szívnek imponál, nem pedig az ábrándos, gyöngédséget fakasztó, becsületes érzelem.

Lásza, édes! mióta én olyan nagyot változtam, mióta ezt megtanultam, meg voltam győződve, hogy maga még irni fog nekem. Az igazat megvallva most még nem vártam, de tudtam, hogy meg fog jönni egyszer. Azt írja, hogy; bocsássak meg azért a fityfity, semmibe sem vevő, tudatlan elvakultságaért; belátja,

hogy eljátszotta jogát a boldogságra, ha én még az nem vagyok, aki voltam stb. Azután következik körülbelől ugyanaz, amit én elmondtam; maga is tudja már azt, édes, amit én szomorúan tapasztaltam.

Hisz e édes, hogy másik ilyen levelet is fogok én még kapni, a melyikbe ugyanezek lesznek elmondva. Ne gondolja, hogy az nekem elég vigasztaló lesz, azok után a keserű fájdalmas, szenvedések és lemondások után, amikkel én ezért a tapasztalatért keservesen megfizettem.

Azt mondja, hogy én még olyan fiatal vagyok! Igaz, de milyen fiatalág! Tavas van, pacsirta dal és virág. A lelkem pedig könnyös, hideg, mint a novemberi hallgatag, sűrű köd. Elmúlt, elszállott lelkemből, szívemből a kedv, a dal. Nincs benne többé semmi ábránd és vágy, talán még érzés sem. A szívem csak most dobogott rég idő óta, mikor magának írok édes. De hangja, beszéde, rideg könnyös, fagyos. Nem is érez már csak tud. Tudja azt, amit maga mond édes, hogy talán én is eljátszottam jogomat a boldogságra; — játszottunk együtt s játszott velem más is.

A barátság megmaradt; az alapja szilárd,

Időtől f. hó 11-ig a petrosényi pénzügyi bizottság kerületéhez tartozó p. ü. szakaszokat vizsgálta meg s mindenütt dícséretes rendben találta mindent.

— **Tavaszi táncvigalom.** Fenyves ligetté varázsolta a petrosényi aranyifjúság ügyessége és jó ízlése a Baresay szálloda udvar s kert helyiségét a f. hó 12-én, vagy is vasárnap d. u. 4 órakor kezdődő táncvigalom alkalmából. A derék rendezőség ugyan megjegyzi a meghívóban, hogy kedvezőtlen idő esetén a mulatság este 8 órakor kezdődik a nagyteremben, de ezt csak szerénységből tette, mert nem tartotta illőnek elárulni, hogy jó időről gondoskodott. Hiszen azt sem árulták el, hogy milyen kedves primás huzza a jól szervezett, sőt ezen alkalomra ügyes zenészekkel erősített helybeli legjobb zenekar élén a talpalá valókat. Amit a rendezőség szerénysége meglepetésnek szánt, azt a hírlapírói szemfüleskedés kötelességszerűleg kiszervezte. Miért ne hívjuk fel a figyelmet egy kellemes társas összejövetel vonzó előnyeire. Hát nem kellemesebb egy fiatal szép leány lelkesítő, buzdító, fülbemászó s bódító nótáira párosan lejteni vagy társaságban koecezintgatni, mint holmi „Zsiga te, „Marezi te“-féle ösztökéléssel biztatni valami vén, morózus cigányt. Mennyivel inkább illik a századvégi finomsághoz az hogy: „Pista kisasszony, kérek még egy kis csárdást!“ stb. Mi titkolni való van abban is, hogy a tánczos fiatalság ünnepélyesen fogadalmat tett, hogy nem engedik a tánczosnőket pihenni s bebizonyítják, hogy előbb kifáradnak a hölgyek a táncban mint az urak. És mikor ilyen dicsőítő igyekezettel törekszik a fiatal gárda Petrosény úri közönségének kellemes szórakozást szerezni, találkozhatnak olyanok, kik áhíreket kolportálva akarják a széles körben nyilvánuló általános érdeklődést lohasztani s azt híresztelik, hogy a román tronörökös Szurdukba rándul vasárnap délután, meg, hogy a főreklammer kásonyivízkezlőpróbat rendez. De ez merő hazugság. Csak az ez egy igaz, hogy vasárnap dél után és este kitünően fognak munda sokba is került. — talán nekem legtöbbször hisz a lányok olyan hamar felednek.

Csak jönne már az ős; csak lenne már köd, hideg, eső. Olyan bántó ez a langy, virágillatos tavaszi szellő. Fülemben cseng annak a hübájos, csöndes májusi éjszakának a muzsikája, — akkor, régen. Elöttem leng annak az almafának rózsaszín virágos ága. Tudja, édes, ott a kertben! Emlékszik arra a tavaszra ugy-e? Nekem fáj most ez a visszaemlékezés! Nem foghatom meg puha, fehér kis kezét; nem hallhatom édes, szelíd hangjának csengő kacagását...

— Elmúlt minden. Talán nem is lesz már több tavasz? Talán nincs is már ifjúságom? Talán hazugság minden ezen a földön!

Pásután, szótlanul ballagok tovább az unalmas, virágillatos tavaszi verőfényen. A lelkem is hallgat már, nincs is most több mondanivalója, édes.

Áldja meg az én Istenem!

— uf. —

latni azok, akik a petrosényi aranyifjúság által rendezett és sikerültek ígérkező táncmulatságon részt vesznek.

— **Olcsó utazás.** Földművelési miniszter rendeletet adott ki, melynek értelmében, ha a mezei munkások közül egy helyre tizen egy csoportot alkotnak, úgy munkakönyvük előmutatása mellett a vasúti költségeknek a felét fogják fizetni. E derék engedmény igénybe vételét, mely a miniszterium humanitása mellett bizonyít. figyelmébe ajánljuk a munkásoknak.

— **Új bélyeg.** A magyar korona országai területén 1894. évi április hó elseje óta forgalomban levő magyar bélyegjegyek helyett 1898. évi július hó 1-től kezdve korona értékben szóló új bélyegjegyek fognak forgalomba bocsátatni. Az új kiadású bélyegjegyek 1, 2, 5, 6, 8, 10, 14, 20, 24, 30, 40, 50, és 72, fillér, továbbá 1 korona, 1 korona 20 fillér, 1. koroná 50 fillér 1 korona 70 fillér, 2, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 13, 20, 24, 30 és 40 korona értékben összesen 29féle értékfokozatban vékony fehér vízjegyes papíron és enyvezett hátrésszel vannak kiállítva. A jelenleg forgalomban levő bélyegjegyek az 1898. évi augusztus hó 31-ig árusíthatók s teljes érvénnyel használhatók 1898. évi augusztus hó 31-ének lejártaival azonban forgalmon s érvényen kívül helyeztetnek, mihez képest 1898. évi szeptember hó elsejétől kezdve kizárólag csak új bélyegjegyeket szabad elárusítani.

— **Bemutakozás.** A Papp Márton lemondása folytán üresedésbe jött kántori állásra előre láthatólag érdemes versenyzők fognak pályázni. F. hó 12-én, vasárnap, a nagy mise alatt fog énekelni Szabó Mihály Háromszék megyei róm.-kath. kántor, ki jó orgonista s jeles énekes hírében áll. Remélhetőleg még többen is fognak a nyilvános próbaéneklést megelőzőleg is hasonló módon bemutatkozni, ami a pályázók érdekében is kívánatos. Az esztergomi székes főegyházhoz megválasztott Papp Márton már e hó végén elfoglalja új állását; ideje tehát, hogy az egyháztanács gondoskodjék a kántori állás betöltéséről.

— **Halál a vonaton.** F. hó 7-én a dévai közpórházból elbocsájtották Gorboj Ignác lúpnéi bányászt, ki neje kíséretében a vasuton utazott haza, de Piskin már oly rosszul volt, hogy alig bírtak a petrosényi vonatra átszállítani s Baniczán a kupében meghalt. Petrosényben az előjáróság kiemeltette s a községi kórházba szállította holt testét, hol konstátáltattott, hogy ugyan azon betegségben halt meg, melyből magát kigyógyíttatni a dévai közpórházba ment. Hogy ily súlyos beteget hogyan bocsájthattak el a dévai közpórházból, az igazán érthetetlen.

— **Az az érdekes tekéző-verseny.** melyről lapunk legutóbbi számában említést tettünk, meglepő fordulattal zárodott. F. hó 5-én Marossy Vince bányatársulati altiszt hat egység többlettel legyőzte az összes versenyzőket s úgy az egy húsz koronás arany és tíz ezüst korona első díjat, mint a szőlő bírora kitűzött egy arany díjat is külön versenyben elnyerte mi nem csak a híres dorozsmai szélmalom házából most ideköltözött győztesnek, hanem kollégáinak is nagy örömet okozott. A második díjat Hobik Emil; a harmadikat Herdt Mihály s a negyediket Császár m. kir. postahivának nyerte el. A verseny végézte s az igazán remek disztiményekbe foglalt díjak kiostása után a Prokopp vendéglő termében kedélyes táncmulatság volt viradatig.

— **Talált tárgyak.** A petrosény-petrilai közlekedési úton találtatott egy csomag, melyben női ruhák vannak. Igazolt tulajdonos a petrillai körjegyzőségél átvetheti.

— **Koronázási emlék ünnep** volt f. hó 9-én a petrillai áll. iskolában. A fényesen sikerült és ügyesen rendezett tünemény d. u. 3 órakor kezdődött a zöld ligetté s zászlókkal díszített táncz helylyé alakított udvarban. Előbb a himnusz énekelték el az iskolás gyermekek két hangon s igen ügyesen, majd hazafias és szív nemesítő szavatokkal gyönyörködtették az ügyes lányok és fiúk a szép számú hallgatóságot s több hazafias dal elénekzése után kezdődött a gyermekek táncmulatsága. Izletes uszonájuk elköltése után nap lementéig tartott a kicsinyek mulatsága s ekkor kezdődött a nagyké, mely világos viradtig tartott. Petrosényből is sokan rándultak ki a kedélyes mulatságra.

A felmerült költségekre befolyt összesen 32 frt. 40 kr. a kiadás pedig volt a zenére, a gyermekek uszonájára, világítás, díszítés, meghívók nyomtatása s szétküldésére 48 frt. 87 kr. Nem méltányos, hogy az ügy érdekében annyit fáradt szerény javadalmazása tanító még rá is fizessen, vagy a megérdemelt erkölcsi elismeréssel kiegyenlítettnek tekintse a deficitet.

Nőruha készítés.

Petrosény és vidéke mélyen tisztelt urhölgyeinek van szreencsém nagybecsű tudomására hozni, hogy Petrosényben a Baresay házban

varrodát

nyitottam s a legujabb divat szerint és a legfokozottabb igényeknek megfelelőleg s a legjutányosabb áron kiszítek a női ruha-készítés körébe vágó minden néven nevezhető ruhákat.

Midőn a m. t. urhölgyeket pontos és izléses kiszolgálásról biztosítom, legfőbb törekvésemnek ismerem a becses pártolást kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel:

Schwarz Stefánia.

Italmérési üzlet.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy a Petrosény főutcáján lévő Grosek Nándor-téle

italmérési üzletet

átvettem s a legjobb ételek és italokat a legjutányosabb áron kiszolgálom s egyben megjegyzem, hogy a nyári mulatságok rendezésére is különösen alkalmas kerthelyiségben jó tekepálya áll a t. vendégek rendelkezésére.

Számos látogatást kér:

Orgel Mózes.

MALAGA SZÖLLŐ, DATOLYA, FIUMEI CSOKOLÁDÉ.

ARANY.

JAVA-, CUBA-

GYÖNGY-, MOCCA.

FEHÉR- CUBA, PORTORICO

kávék

CZUKOR, RIZS, LISZT.

GYERTYA, SZAPPAN.

RUM, THEA, LIKÖRÖK,

PALAGZK-BOROK és MINDENFÉLE

VASÁRUK

LEGJOBB MINŐSÉGBEN és LEGOLCSÓBBAN

PONTOS, FIGYELMES KISZOLGÁLÁS MELLETT BESZEREZHETŐK:

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és vásárú üzletében.

KOSZORÚS FÜGE, MOGYORÓ, NARANCS.